

มหาสติปัฏฐานสูตร

<http://th.wikisource.org/wiki/มหาสติปัฏฐานสูตร>

เอวมเม สุตัง. อันข้าพเจ้า (พระอานนท์เถระ) ได้สดับมาแล้วอย่างนี้,

เอกัง สมะยัง ภาคะวา กुरुสุ วิหะระติ, กัมมะสะธัมมัง นามะ กุณฺเฑ. สมัยหนึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จอยู่ในหมู่ชนชาวกุรุ ที่อกัมมาสถัมมะ,

ตัดตระโฆ ภาคะวา ภิกขุ อามันเตสิ ภิกขะโวติ. ในกาลนั้นแลพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสเตือนภิกษุทั้งหลายว่า ดูก่อนภิกษุทั้งหลายดังนี้,

ภะทันเตติ เต ภิกขุ ภาคะวะโต ปัจจัสโสสุง. ภิกษุทั้งหลายเหล่านั้น ทูลรับพระพุทธพจน์ของพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า พระเจ้าข้า ดังนี้,

ภาคะวา เอตะทะโวจะ. พระผู้มีพระภาคเจ้าจึงตรัสพุทธภาษิตนี้ว่า,

เอกายะโน อะยัง ภิกขะเว มัคโค สุตตานัง วิสุทฺธิยา. ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ทางนี้เป็นที่ไปอันเอก (เป็นที่ไปของบุคคลผู้เดียว เป็นที่ไปในที่แห่งเดียว) เพื่อความหมดจดพิเศษของสัตว์ทั้งหลาย,

โสกะปะริเทวานัง สะมะติกกะมาเย. เพื่อความก้าวล่วง ซึ่งความโศกและความรำไร,

ทุกขะโทมะนัสสานัง อัญฺฐังคะมาเย. เพื่อความอัสดงคดับไปแห่งทุกข์และโทมนัส,

ญายัสสะ อธิคะมาเย. เพื่อบรรลุนิพพาน (ธรรมที่ควรรู้ ธรรมที่ถูก คือ อริยมรรค),

นิพพานัสสะ สัจฉิกิริยาเย. เพื่อกระทำพระนิพพานให้แจ้ง,

ยะทิทัง จัตตาริ สะติปัฏฐานา. ทางนี้คือสติปัฏฐาน (ธรรมเป็นที่ตั้งแห่งสติ) ๔ อย่าง,

กะตะมา จัตตาริ. สติปัฏฐาน ๔ อย่าง คืออะไรบ้าง?,

อิธะ ภิกขะเว ภิกขุ

กายะ กายานุปัสสี วิหะระติ. ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ภิกษุในธรรมวินัยนี้ ย่อมพิจารณาเห็นกายในกายเนื่องๆอยู่,

อาตาปี สัมปะชาโน สะติมา. มีความเพียรให้กิเลสเร่าร้อน มีสัมปชัญญะ มีสติ,

วิเนยยะ โลกะ อภิขณาโทมะนัสสัง. พึงนำอภิขณาและโทมนัส (ความยินดียินร้าย) ในโลกเสียให้พินาศ,

เวทะนาสุ เวทะนานุปัสสี วิหะระติ. เธอย่อมพิจารณาเห็นเวทนาในเวทนาเนื่องๆ,

อาตาปี สัมปะชาโน สะติมา. มีความเพียรให้กิเลสเร่าร้อน มีสัมปชัญญะ มีสติ,

วิเนยยะ โลกะ อภิขณาโทมะนัสสัง. พึงนำอภิขณาและโทมนัสในโลกเสียให้พินาศ,

จิตเต จิตตานุปัสสี วิหะระติ. เธอย่อมพิจารณาเห็นจิตในจิตเนื่องๆอยู่,

อาตาปี สัมปะชาโน สะติมา. มีความเพียรให้กิเลสเร่าร้อน มีสัมปชัญญะ มีสติ,
วิเนยยะ โลก อะภิชฌาโทมะนัสสัง. พึงนำอภิชฌาและโทมนัสในโลกเสียให้พินาศ,
ธัมเมสุ ธัมมานุปัสสี วิหะระติ. เธอย่อมพิจารณาเห็นธรรมในธรรมเนืองๆอยู่,
อาตาปี สัมปะชาโน สะติมา. มีความเพียรให้กิเลสเร่าร้อน มีสัมปชัญญะ มีสติ,
วิเนยยะ โลก อะภิชฌาโทมะนัสสัง. พึงนำอภิชฌาและโทมนัสในโลกเสียให้พินาศ,
อุทเทโส จบอุทเทส.